

Vendim nr. 268, datë 28.07.2026

Kolegji i Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë, i përbërë nga:

Fiona Papajorgji,	Kryetare
Marjana Semini,	Anëtare
Asim Vokshi,	Anëtar

në datën 28.07.2026 mori në shqyrtim paraprak kërkesën nr. 8 (F) 2026 të Regjistrit Themeltar, që i përket:

KËRKUES: **FATOS DODA**, përfaqësuar nga avokati Altin Gjata.

OBJEKTI: Shfuqizimi i vendimeve nr. 1698 (86-2024-1826), datë 21.10.2024 të Gjykatës Administrative të Apelit; nr. 00-2025-4416, datë 19.11.2025 të Kolegjit Administrativ të Gjykatës së Lartë, si të papajtueshme me Kushtetutën e Republikës së Shqipërisë. Dërgimi i çështjes për rishqyrtim në Gjykatën Administrative të Apelit.

BAZA LIGJORE: Nenet 42, 131, pika 1, shkronja “f”, 134, pika 1, shkronja “i” dhe pika 2 dhe 142 të Kushtetutës së Republikës së Shqipërisë (*Kushtetuta*); nenet 27-31 të ligjit nr. 8577, datë 10.02.2000 “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”, të ndryshuar (*Ligji Organik i Gjykatës*).

Kolegji i Gjykatës Kushtetuese (*Kolegji*), pasi dëgjo i relatorin e çështjes Asim Vokshi, shqyrtoi kërkesën, dokumentet shoqëruese të saj, si dhe diskutoi çështjen në tërësi,

V Ë R E N:

I

Rrethanat e çështjes

1. Kërkuesi ka qenë i punësuar në Kontrollin e Lartë të Shtetit (*KLSH*), ku ka ushtruar detyrën e inspektorit derisa është larguar nga detyra me vendimin nr. 499/8, datë 09.05.2012 të drejtorit të Kontrollit të Buxhetit të Pushtetit Vendor, Administrimit dhe Privatizimit të Pronës Publike në KLSH (*drejtori i administrimit pranë KLSH-së*).

2. Me aktin nr. 499/1, datë 06.04.2012, drejtori i administrimit pranë KLSH-së ka vendosur fillimin e ecurisë disiplinore për masën “Vërejtje me paralajmërim” ndaj kërkuesit, duke e njoftuar atë për të drejtën për të paraqitur sqarime me shkrim rreth masës së filluar, si dhe të dëgjimit të pretendimeve rreth shkeljes, personalisht ose me përfaqësues të autorizuar, brenda afatit të caktuar. Kjo procedurë ka filluar për shkak të një inspektimi të kryer nga kërkuesi në ish-Zyrën Rajonale të Kthimit dhe Kompensimit të Pronave Durrës (*ZRKKP-ja Durrës*), mbi bazën e një ankese me shkrim të ardhur nga disa qytetarë të lagjes nr. 13, protokolluar me nr. 305, datë 09.06.2009. Kërkuesi, në atë kohë me detyrë kontrollor në KLSH, në bazë të porosisë me shkrim të po së njëjtës datë të dhënë nga O.A., në atë kohë me detyrë drejtor në KLSH, ka mbajtur aktverifikimin e datës 16.06.2009 pa autorizim nga kryetari i KLSH-së. Nga ballafaqimi i kryer më 13.04.2012 ka rezultuar dhe vetë kërkuesi ka pranuar se në aktverifikimin e mbajtur nga ai ka nënshkruar si për vete, ashtu edhe për një koleg të tij, i cili nuk ka qenë prezent dhe nuk është marrë me ndjekjen e rastit. Po në atë datë, drejtori i administrimit pranë KLSH-së ka vendosur të japë masën disiplinore “Vërejtje me paralajmërim” për kërkuesin.

3. Me aktin nr. 499/7, datë 17.04.2012, drejtori i administrimit pranë KLSH-së ka vendosur fillimin e ecurisë disiplinore për masën “Largimi nga shërbimi civil” ndaj kërkuesit, duke e njoftuar atë lidhur me të drejtën për paraqitjen me shkrim të sqarimeve rreth masës së filluar dhe të dëgjimit të pretendimeve rreth shkeljes, personalisht ose me përfaqësues të autorizuar, si dhe të drejtën e paraqitjes së dëshmitarëve. Në kuadër të këtij procedimi të ri disiplinor, me aktin nr. 1429/1, datë 24.04.2012 të Drejtorisë së Policisë Shkencore drejtuar KLSH-së, është konfirmuar fakti se nga ekzaminimi krahasues midis karakteristikave të përgjithshme dhe të veçanta të nënshkrimit (të kolegut të kërkuesit në aktverifikim) dhe atyre të evidentuara te modelet krahasuese, rezultojnë të kundërta. Në datën 09.05.2012, me vendimin nr. 499/8, drejtori i administrimit pranë KLSH-së, pasi ka vlerësuar faktet e reja të provuara, ka vendosur të japë masën disiplinore “Largimi nga shërbimi civil” ndaj kërkuesit (*vendimi për largimin nga shërbimi civil*), me motivacionin e shkeljes së etikës të kontrollorit të KLSH-së, si dhe mungesë besnikërie ndaj objektivave, qëllimeve dhe parimeve të saj.

4. Vendimi i mësipërm është ankimuar nga kërkuesi në Komisionin e Shërbimit Civil (*KSHC*), i cili, me vendimin nr. 113, datë 20.07.2012, ka vendosur rrëzimin e ankesës (*vendimi nr.*

113/2012 i KSHC-së). Në vendimin e saj KSHC-ja ka evidentuar se kërkuesi është paraqitur pranë ish-Zyrës Rajonale të Kthimit dhe Kompensimit të Pronave Durrës pa autorizimin e kryetarit të KLSH-së dhe se në aktverifikimin e mbajtur prej tij ka rezultuar se ai ka nënshkruar për vete dhe për një kolegun e tij, sikurse është deklaruar nga kërkuesi dhe verifikuar me aktin e ekspertimit të datës 24.04.2012. Shkelja është konsideruar prej saj e rëndë, ndërsa nënshkrimi në vend të kolegut është konsideruar si rrethanë rënduese.

5. Kërkuesi, duke mos qenë dakord me vendimin, në datën 07.11.2012 ka depozituar në gjykatë kërkesëpadi, me anë të së cilës ka kërkuar shfuqizimin si absolutisht të pavlefshëm të aktit administrativ, vendimit nr. 113/2012 të KSHC-së; shfuqizimin e vendimit të drejtorit të administrimit pranë KLSH-së për largimin nga shërbimi civil; zgjidhjen e pasojave përmes rikthimit në detyrë dhe pagimit të pagës deri në rikthimin në detyrë.

6. Në ngarkim të kërkuetit është regjistruar edhe procedimi penal nr. 1942, datë 05.12.2012 për veprën penale “Shpërdorimi i detyrës”, në përfundim të të cilit, Prokuroria e Rrethit Gjyqësor Durrës, me vendimin e datës 23.05.2014, ka vendosur pushimin e procedimit. Ky vendim është ankimuar në gjykatë dhe Gjykata e Rrethit Gjyqësor Durrës, me vendimin nr. 44, datë 07.05.2015, ka vendosur rrëzimin e ankimit, duke arsyetuar se veprimet e kërkuetit tregojnë një shkallë të lartë papërgjegjshmërie në përmbushjen e detyrës dhe etikën e nëpunësit, po nuk mund të përbëjnë vepër penale. Megjithatë, sipas saj, mungesa e përgjegjësisë penale nuk passjell edhe përjashtimin nga përgjegjësia disiplinore të kërkuetit në rastin konkret. Po kështu, ajo gjykatë ka vlerësuar se nuk qëndron pretendimi i kërkuetit se janë dhënë dy masa disiplinore për të njëjtin fakt, pavarësisht harkut të shkurtër kohor në marrjen e tyre. Ky vendim është lënë në fuqi nga Gjykata e Apelit Durrës me vendimin nr. 212, datë 20.12.2016.

7. Ndërkohë, në lidhje me kërkesëpadinë e kërkuetit për pavlefshmërinë e aktit administrativ, Gjykata e Rrethit Gjyqësor Tiranë, me vendimin nr. 4734 datë 30.04.2013, ka vendosur pushimin e gjykimit të çështjes. Pas rivendosjes në afat të së drejtës së ankimit, kërkuesi i është drejtuar Gjykatës së Apelit Tiranë me apel, e cila, me vendimin nr. 37, datë 02.02.2017, ka vendosur të shpallë moskompetencën, duke ia dërguar çështjen Gjykatës Administrative të Apelit. Kjo e fundit, me vendimin nr. 615, datë 05.03.2019, ka vendosur prishjen e vendimit të gjykatës rrethit gjyqësor dhe kthimin e çështjes për rigjykim në Gjykatën Administrative të Shkallës së Parë Tiranë.

8. Gjykata Administrative e Shkallës së Parë Tiranë, me vendimin nr. 2729 (80-2019-2788), datë 24.07.2019, ka vendosur rrëzimin e kërkesëpadi së të kërkuetit si të pabazuar në ligj dhe në prova. Ajo gjykatë ka parashtruar të dyja procedurat disiplinore të filluara dhe të vendosura

ndaj kërkuesit, si dhe ankimin e tij pranë KSHC-së. Ajo gjykatë ka evidentuar arsyetimin e KSHC-së në lidhje me ankimin e kërkuesit, sipas të cilit nga ana procedurale janë zbatuar detyrimet ligjore të përcaktuara në nenin 25 të ligjit nr. 8549/1999 “Statusi i nëpunësit civil” (*Ligji për Statusin e Nëpunësit Civil*) dhe VKM-në nr. 306/2000 “Për disiplinën në shërbimin civil” (*VKM-ja për Disiplinën në Shërbimin Civil*). Gjithashtu, në analizë të rrethanave të çështjes konkrete, ai komision ka arsyetuar se kërkuesi është paraqitur pranë zyrës rajonale të Agjencisë së Kthimit dhe Kompensimit të Pronave, qarku Durrës, pa autorizimin e kryetarit të KLSH-së, i vetëm dhe ka nënshkruar aktverifikimin edhe për kolegun e tij, duke konkluduar se kërkuesi ka kryer shkelje të rëndë, në rrethana aspak lehtësuese e që për pozicionin që ai ka pasur cenojnë në mënyrë determinante marrëdhënien e punës, të karakterizuar nga besimi reciprok midis punëdhënësit dhe punëmarrësit dhe që në tilla kushte nuk mund të vazhdojë. Po në referencë të vendimit të KSHC-së, ajo gjykatë ka evidentuar se është kryer edhe një ekzaminim krahasues midis nënshkrimeve, të cilat kanë rezultuar të ndryshme. Gjykata e shkallës së parë ka referuar gjithashtu në Ligjin për Statusin e Nëpunësit Civil, si dhe në VKM-në për Disiplinën në Shërbimin Civil në lidhje me ecurinë disiplinore ndaj një nëpunësi civil, duke arritur në përfundimin se ish-punëdhënësi ka respektuar procedurën e përcaktuar në kuadrin ligjor të zbatueshëm. Konkretisht, eprori direkt i kërkuesit e ka thirrur atë, duke i dhënë mundësinë për t’u shprehur dhe dëgjuar rreth motiveve për të cilat kishte filluar ecuria disiplinore ndaj kërkuesit, motivacioni i pasqyruar në aktin e largimit rezulton të jetë specifik, janë pasqyruar saktë shkeljet e kryera/detyrat konkrete që nuk janë përmbushur, në mënyrë që masa disiplinore e dhënë të jetë e justifikuar në raport me shkeljet e evidentuara.

9. Më tej, ajo gjykatë ka parashtruar arsyetimin e KSHC-së për rastin e kërkuesit, si dhe vendimin nr. 44, datë 07.05.2015 për pushimin e procedimit penal në ngarkim të kërkuesit në lidhje me veprimet e tij, sipas të cilit këto veprime tregojnë një shkallë të lartë papërgjegjshmërie, por nuk përbëjnë vepër penale. Në këtë drejtim, ajo ka vlerësuar se mungesa e përgjegjësisë penale nuk pasjell përjashtim nga përgjegjësia disiplinore. Pretendimin e kërkuesit se për të njëjtin fakt janë marrë dy masa disiplinore, ajo gjykatë e ka gjetur të pabazuar, me arsyetimin se faktet dhe rrethanat e vëna në themel të masës së parë disiplinore janë tërësisht të ndryshme nga ato të masës së dytë, pavarësisht harkut të shkurtër kohor në marrjen e tyre. Në përfundim, gjykata e shkallës së parë ka vlerësuar se largimi i kërkuesit nga shërbimi civil është kryer në zbatim të ligjit. Kundër atij vendimi ka paraqitur ankim kërkuesi.

10. Vendimi i mësipërm është lënë në fuqi nga Gjykata Administrative e Apelit, me vendimin nr. 1698 (86-2024-1826), datë 21.10.2024, me të njëjtën linjë arsyetimi. Për pretendimet

e kërkuessit që lidheshin me mosrespektimin e procedurës në largimin e tij nga detyra, ajo gjykatë ka konstatuar se procedura e largimit është vlerësuar edhe nga KSHC-ja, e cila e ka gjetur të rregullt largimin e kërkuessit nga detyra, konform parimeve të Kodit të Procedurave Administrative dhe po ashtu, vendimi nga pikëpamja formale rezulton i rregullt. Në përfundim, ajo gjykatë ka vlerësuar se procedura e largimit nga shërbimi civil i kërkuessit është e rregullt dhe në këtë aspekt e ka gjetur vendimin e gjykatës së shkallës së parë të drejtë e të bazuar. Për pretendimin e kërkuessit lidhur me mosrespektimin e kriterëve që parashikon ligji i kohës, gjykata e apelit ka evidentuar se procedura disiplinore për largimin nga detyra të kërkuessit ka filluar për shkak të një inspektimi të kryer prej tij në ish-ZRKKP-në, Durrës , mbi bazën e një ankese me shkrim. Kërkuessi, në zbatim të porosisë së dhënë me shkrim nga O.A., ish-drejtor, në datën 09.06.2009 ka mbajtur aktverifikimin e datës 16.06.2009 në ish-AKKP-në, Durrës, pa autorizim nga kryetari i KLSH-së. Në atë aktverifikim kërkuessi ka nënshkruar edhe për kolegun e tij Q.Sh., i cili nuk ka qenë në grupin e punës dhe nuk ka marrë pjesë në kontroll. Ajo gjykatë ka evidentuar se me të njëjtën linjë ka arsyetuar edhe KSHC-ja, sipas së cilës, një fakt i tillë është pranuar nga vetë kërkuessi në ballafaqimin e datës 13.04.2012 dhe njëkohësisht është vërtetuar nga Drejtoria e Policisë Shkencore me aktin nr. 1429/1, datë 24.04.2012 drejtuar KLSH-së. Ajo gjykatë ka arritur në përfundimin se masa e largimit është marrë ndaj kërkuessit për shkak të një shkeljeje të rëndë në kryerjen e detyrës, që konsiston në mungesën e autorizimit të kryetarit dhe kryerjen e inspektimit i vetëm, duke nënshkruar edhe për kolegun e tij, që bie ndesh me rregulloren dhe Kodin e Etikës së institucionit dhe që ka çuar në cenim të besimit reciprok, duke e vlerësuar masën disiplinore në proporcion me shkeljen e kryer. Gjykata e apelit e ka gjetur të pabazuar pretendimin e kërkuessit se nuk ai ka vepruar me faj për sa kohë është pushuar procedimi penal i iniciuar në ngarkim të tij për veprën penale të shpërdorimit të detyrës, me të njëjtin arsyetim si gjykata e shkallës së parë, pra se mungesa e përgjegjësisë penale nuk e shkarkon individin nga përgjegjësia disiplinore.

11. Ndonëse kërkuessi ka paraqitur rekurs, Kolegji Administrativ i Gjykatës së Lartë, me vendimin nr. 00-2025-4416, datë 19.11.2025, ka vendosur mospranimin e tij, me arsyetimin se nuk përmbante shkaqet e parashikuara nga ligji. Ajo gjykatë ka nënvizuar se është detyrë e rekursuesit të parashtojë dhe artikulojë qartësisht shkaqet ligjore, duke argumentuar zbatimin e gabuar të ligjit material ose procedural nga gjykatat më të ulëta, kur ky zbatim përbën një rëndësi themelore për njësimin, sigurinë dhe/ose zhvillimin e praktikës gjyqësore ose të evidentojë shkelje të rënda procedurale që kanë ndikuar në mënyrë të qenësishme në dhënien e vendimit, ose mospërputhshmërinë e vendimit me praktikën e Kolegjit Administrativ ose të Kolegjeve të Bashkuara.

12. Në datën 04.05.2026 kërkuksi i është drejtuar Gjykatës Kushtetuese (Gjykata) me ankim kushtetues individual, sipas objektit të tij, i cili, pasi është plotësuar në përputhje me kërkesat ligjore, është regjistruar në datën 12.05.2026. Në lidhje me afatin për shqyrtimin paraprak të çështjes, të përcaktuar në nenin 47, pika 1, të Ligjit Organik të Gjykatës, bazuar në nenet 15, pika 2 dhe 21, pika 1, të Rregullores për Procedurat Gjyqësore të Gjykatës Kushtetuese, në këtë afat nuk llogaritet periudha e lejes vjetore, sipas nenit 18, pika 1, shkronja “b”, të po këtij ligji.

II

Pretendimet e kërkuksit

13. **Kërkuksi**, në mënyrë të përmbledhur, ka pretenduar se i është cenuar *e drejta për proces të rregullt ligjor* në drejtim të së drejtës së aksesit të lidhur me *standardin e arsytimit të vendimit gjyqësor*. Kërkuksi nuk ka shkelur ligjin në kryerjen e detyrës dhe gjatë procesit gjyqësor ai ka evidentuar se i janë dhënë masat në një hark kohor të shkurtër, pasi masa e dytë i është dhënë pa mbaruar procedura e kundërshtimit të masës së parë. Cenimi i së drejtës së mbrojtjes në lidhje me masën e parë e ka bërë procedurën e ndjekur nga ish-punëdhënësi nul. Shkeljet e konstatuara në të dyja rastet burojnë nga i njëjti inspektim, pra kërkuksi është ndëshkuar dy herë për të njëjtin fakt, në kundërshtim me Ligjin për Statusin e Nëpunësit Civil. Nuk qëndron as përfundimi i gjykatave se kërkuksi ka shkelur Kodin Etik. Gjykatat e faktit kanë konsideruar shkelje administrative faktin se akti i kontrollit është depozituar në protokoll dhe jo në drejtori, por në fakt kjo është mënyra e duhur institucionale për të komunikuar. Masa e largimit në të vërtetë ka shërbyer si instrument presioni, me qëllimin që kërkuksi të zbatonte një urdhër të jashtëligjshëm të kryetarit të KLSH-së. Ky vlerësim i gabuar i fakteve e ka bërë vendimmarrjen e tyre të jetë në kundërshtim me nenin 42 të Kushtetutës. Ndërsa Gjykata e Lartë nuk u ka dhënë përgjigje të gjitha pretendimeve të kërkuksit, të cilat kanë ngritur problematika që lidhen drejtpërdrejt me shkelje të të drejtave kushtetuese si në procesin administrativ, ashtu edhe atë gjyqësor, duke mos dhënë arsye për shkaqet konkrete që kanë çuan në vendimmarrjen e saj. Pretendimet e kërkuksit kanë qenë të përqendruara në shkelje ligjore dhe procedurale të ish-punëdhënësit, por ajo gjykatë nuk e ka analizuar ligjin edhe pse ishte në kushtet që duhet ta bënte, por është kufizuar të risjellë arsyetimet e gjykatave më të ulëta.

III

Vlerësimi i Kolegjit

A. Për kriteret e pranueshmërisë së kërkesës

14. Çështja e legjitimitimit (*locus standi*) është një ndër aspektet kryesore që lidhet me nisjen e një procesi kushtetues. Sipas neneve 131, pika 1, shkronja “f”, dhe 134, pikat 1, shkronja “i”, dhe 2, të Kushtetutës, si dhe nenit 71 të Ligjit Organik të Gjykatës çdo individ mund të vërë në lëvizje Gjykatën për gjykimin përfundimtar të ankesave kundër çdo akti të pushtetit publik ose vendimi gjyqësor që cenon të drejtat dhe liritë themelore të garantuara në Kushtetutë. Ankimi kushtetues individual, në çdo rast, duhet të plotësojë kriteret e nenit 71/a të Ligjit Organik të Gjykatës, që lidhen me afatin e paraqitjes së kërkesës, pasojat negative të pësura në mënyrë të drejtpërdrejtë e reale, shterimin e mjeteve juridike efektive, mundësinë për rivendosjen e së drejtës së shkelur, si dhe rregullimet e veçanta ligjore të shqyrtimit paraprak të kërkesës.

15. Kërkuesi, si individ, legjitimohet *ratione personae*, në kuptim të shkronjës “f” të pikës 1 të nenit 131 dhe shkronjës “i” të pikës 1 të nenit 134 të Kushtetutës, pasi ka qenë palë në çështjen objekt të ankimit kushtetues individual, për rrjedhojë ka interes të drejtpërdrejtë për vënien në lëvizje të këtij gjykimi. Po kështu, ai plotëson edhe kriterin e *shterimit të mjeteve juridike efektive*, në kuptim të nenit 131, pika 1, shkronja “f”, të Kushtetutës, pasi i është drejtuar Gjykatës me ankim kushtetues individual pas përfundimit të procesit gjyqësor në të tria shkallët e gjyqësorit të zakonshëm dhe pasi ka shteruar në formë e substancë mjetet e zakonshme të ankimit ndaj vendimeve të gjykatave më të ulëta. Kërkuesi legjitimohet edhe *ratione temporis*, bazuar në nenin 71/a, pika 1, shkronja “b”, të Ligjit Organik të Gjykatës, pasi procesi gjyqësor ka përfunduar me vendimin e Gjykatës së Lartë të datës 19.11.2025, i cili është publikuar në faqen zyrtare të asaj gjykate më 07.01.2026, ndërsa kërkesa është paraqitur në datën 04.05.2026, pra brenda afatit ligjor 4-mujor.

16. Në drejtim të legjitimitimit *ratione materiae*, kërkuesi ka pretenduar cenimin e së drejtës për proces të rregullt ligjor në drejtim të së drejtës së aksesit të lidhur me standardin e arsytimit të vendimit gjyqësor. Për të mbështetur këtë pretendim kërkuesi ka parashtruar se gjykatat e faktit kanë bërë një vlerësim të gabuar të fakteve, gjë e cila e ka bërë vendimmarrjen e tyre të jetë në kundërshtim me nenin 42 të Kushtetutës. Ndërsa Gjykata e Lartë nuk u ka dhënë përgjigje të gjitha shkaqeve të rekursit, duke dalë me një vendim të arsyetuar në mënyrë të pamjaftueshme, edhe pse gjendej përpara pretendimeve për shkelje të të drejtave kushtetuese.

17. Neni 42, pika 2, i Kushtetutës parashikon se kushdo, për mbrojtjen e të drejtave, të lirive dhe interesave të tij kushtetues dhe ligjorë, ka të drejtën e një gjykimi të drejtë dhe publik brenda një afati të arsyeshëm nga një gjykatë e pavarur dhe e paanshme e caktuar me ligj. Ndërkohë, neni 142, pika 1, i Kushtetutës parashikon se vendimet gjyqësore duhet të jenë të arsyetuara.

18. Gjykata ka theksuar se e drejta e aksesit u garanton subjekteve të cenuara të drejtën t'i drejtohen një gjykate, e cila duhet të dëgjojë pretendimet e tyre dhe të shpallë një vendim pas një gjykimi të drejtë dhe publik. Kjo e drejtë e individit nuk përfshin vetëm të drejtën për të filluar një proces, por edhe të drejtën për të pasur, nga ana e gjykatës, një zgjidhje përfundimtare për mosmarrëveshjen objekt gjykimi, pasi aksesit në gjykatë duhet të jetë substancial dhe jo thjesht formal. Shteti i së drejtës nuk mund të konceptohet pa u njohur individëve të drejtën dhe mundësinë për t'iu drejtuar gjykatës (*shih vendimet nr. 6, datë 22.02.2022; nr. 3, datë 23.02.2016; nr. 52, datë 14.11.2014 të Gjykatës Kushtetuese*).

19. Në lidhje me standardin e arsyetimit të vendimit gjyqësor, Gjykata ka theksuar se e drejta për proces të rregullt ligjor përfshin edhe të drejtën për vendim gjyqësor të arsyetuar. Arsyetimi i vendimeve është element thelbësor i drejtësisë së vendimeve. Funkcioni i një vendimi të arsyetuar është t'u tregojë palëve që ato janë dëgjuar, si dhe u jep mundësinë atyre ta kundërshtojnë atë. Gjykata ka pohuar se standardi i arsyetimit është i lidhur edhe me respektimin e të drejtave të tjera kushtetuese, siç është edhe e drejta e aksesit në gjykim. Megjithatë, zbatimi i këtij parimi është vlerësuar nga Gjykata rast pas rasti, në varësi të rrethanave konkrete të çështjes, duke analizuar nëse vendimet gjyqësore të kundërshtuara e kanë përmbushur në mënyrë të mjaftueshme detyrimin për arsyetimin e vendimeve të tyre (*shih vendimet nr. 30, datë 29.05.2023; nr. 45, datë 03.07.2017; nr.12, datë 19.03.2015 të Gjykatës Kushtetuese*).

20. Për sa i takon vendimit të Gjykatës së Lartë për mospranimin e rekursit, në jurisprudencën konstante të Gjykatës është pranuar se ato vendime mund të arsyetohen në mënyrë të kufizuar, me kusht që në pjesën hyrëse të listohen shkaqet e rekursit. Ky arsyetim i kufizuar nuk cenon standardin e arsyetimit të vendimit gjyqësor, përderisa, në thelb, shpreh shkaqet e mospranimit të rekursit nga ana e kolegjeve të Gjykatës së Lartë gjatë shqyrtimit paraprak të tij në dhomën e këshillimit (*shih vendimet nr. 67, datë 03.10.2024; nr. 16, datë 16.03.2021; nr. 9, datë 26.03.2018 të Gjykatës Kushtetuese*). Gjykata, po kështu, është shprehur se në vlerësimin e shkaqeve ligjore të rekursit dhe bazueshmërisë së tyre duke analizuar materialet e dosjes gjyqësore, nëse kolegji i Gjykatës së Lartë krijon bindjen se ato janë haptazi të pabazuara, pasi nuk bëjnë pjesë në ato që parashikon dispozita ligjore ose nuk gjejnë mbështetje në aktet e dosjes gjyqësore,

vendos mospranimin e tij (*shih vendimet nr. 5, datë 09.02.2023; nr. 9, datë 26.03.2018; nr. 12, datë 19.03.2015 të Gjykatës Kushtetuese*). Po kështu, Gjykata në vijimësi është shprehur se ajo nuk vepron si shkallë e katërt gjykimi dhe për këtë arsye vendimet e gjykatave të juridiksionit të zakonshëm nuk vihen në dyshim, përveç rasteve kur gabimi ligjor ose faktik nga gjykatat e juridiksionit të zakonshëm është aq i dukshëm, sa një gjykatë e kujdesshme nuk mund ta kishte bërë ndonjëherë ose i tillë që e bën të padrejtë gjykimin (*shih vendimet nr. 9, datë 27.02.2024; nr. 30, datë 29.05.2023 të Gjykatës Kushtetuese*).

21. Referuar standardeve të mësipërme kushtetuese, Kolegji vëren se ndaj kërkuessit është marrë masa disiplinore e largimit nga shërbimi civil me motivacionin e shkeljes së rëndë të etikës, e cila ka çuar në humbjen e besimit reciprok, gjë që pamundëson vijimin e marrëdhënies së punës. Kërkuessi i është drejtuar fillimisht KSHC-së me ankesë, e cila e ka gjetur largimin nga puna të bazuar në kuadrin ligjor të zbatueshëm. Në datën 07.11.2012 kërkuessi i është drejtuar gjykatës me kërkesën për konstatimin absolutisht të pavlefshëm të aktit administrativ, vendimit nr. 113/2012 të KSHC-së, shfuqizimin e vendimit të drejtorit të administrimit pranë KLSH-së për largimin nga shërbimi civil, si dhe zgjidhjen e pasojave përmes rikthimit në detyrë dhe pagimit të pagës deri në rikthimin në detyrë. Pretendimet e kërkuessit shtriheshin në drejtim të mosrespektimit të procedurës në largimin e tij nga detyra, si dhe të mosrespektimit të kriterëve që parashikonte ligji i kohës për marrjen e asaj mase.

22. Sikurse u parashtrua në rrethanat e çështjes, gjykata e shkallës së parë e ka rrëzuar padinë e kërkuessit, pasi e ka gjetur masën e largimit nga puna si të rregullt, si nga pikëpamja e procedurës së ndjekur, ashtu edhe në drejtim të përmbushjes së kriterëve ligjorë për largimin nga shërbimi civil. Në funksion të këtij përfundimi, ajo gjykatë ka evidentuar edhe arsyetimin e KSHC-së për rastin e kërkuessit, si dhe vendimin për pushimin e procedimit penal në ngarkim të tij për veprën penale të shpërdorimit të detyrës në lidhje me këto veprime, ku është arsyetuar se veprimet e kryera tregojnë një shkallë të lartë papërgjegjshmërie, por nuk përbëjnë vepër penale. Në këtë drejtim, ajo gjykatë ka vlerësuar se mungesa e përgjegjësisë penale nuk pasjell përjashtim nga përgjegjësia disiplinore. Gjithashtu, ajo gjykatë ka referuar në arsyetimin e vendimit të KSHC-së, sipas të cilit është kryer edhe një akt ekspertimi krahasues i nënshkrimeve dhe ato kanë rezultuar të ndryshme. Pretendimin e kërkuessit se për të njëjtin fakt janë marrë dy masa disiplinore, ajo gjykatë e ka gjetur të pabazuar, me arsyetimin se faktet dhe rrethanat e vëna në themel të masës së parë disiplinore janë tërësisht të ndryshme nga ato të masës së dytë, pavarësisht harkut të shkurtër kohor në marrjen e tyre (*shih paragrafët 5 dhe 6 të vendimit*). Ky vendim është lënë në fuqi nga gjykata e apelit me të njëjtën linjë arsyetimi. Ajo gjykatë ka arritur në përfundimin se procedura e

ndjekur për largimin nga shërbimi civil të kërkuarit ka qenë e rregullt dhe se vendimi është marrë për shkak të një shkeljeje të rëndë në kryerjen e detyrës. Shkelja, sipas saj, konsiston në mungesën e autorizimit të kryetarit të KLSH-së, si dhe në kryerjen e inspektimit i vetëm, duke nënshkruar edhe për kolegun e tij, që bie ndesh me rregulloren dhe Kodin e Etikës të institucionit dhe që ka çuar në cenim të besimit reciprok. Për rrjedhojë, ajo gjykatë e ka vlerësuar masën disiplinore në proporcion me shkeljen e kryer. Edhe gjykata e apelit e ka gjetur të pabazuar pretendimin e kërkuarit se ai nuk ka vepruar me faj për sa kohë është pushuar procedimi penal i iniciuar në ngarkim të tij për veprën penale të shpërdorimit të detyrës, me të njëjtin arsyetim si gjykata e shkallës së parë, pra se mungesa e përgjegjësisë penale nuk e shkarkon individin nga përgjegjësia disiplinore (*shih paragrafin 6 të vendimit*).

23. Ndërsa Gjykata e Lartë ka vendosur mospranimin e rekursit të kërkuarit, pasi i ka gjetur shkaqet e rekursit si të ndryshme nga ato që parashikohen në ligj, duke mos cenuar vendimin e gjykatës së apelit (*shih paragrafin 8 të vendimit*). Duke pasur parasysh edhe natyrën e vendimit të kundërshtuar të Gjykatës së Lartë, përmes të cilit, në kuadër të verifikimit të kriterëve të pranueshmërisë së rekursit të kërkuarit, është vendosur mospranimi i tij, Kolegji vlerëson se, në kundërshtim nga sa pretendon kërkuari, arsyetimi i atij vendimi nuk rezulton në cenim të standardit të arsytimit të vendimit gjyqësor, sipas jurisprudencës kushtetuese. Gjykata e Lartë, duke mos cenuar vendimin e kundërshtuar të gjykatës së apelit, nënkupton se e ka gjetur atë të drejtë.

24. Nën këtë optikë, Kolegji vlerëson se gjykatat e juridiksionit të zakonshëm, në vendimet e kundërshtuara përmes ankimit kushtetues individual, kanë përmbushur detyrimin për arsyetimin e vendimeve të tyre, të cilat janë arsyetuar në mënyrë të mjaftueshme në këndvështrimin kushtetues. Ato gjykata kanë marrë në shqyrtim, analizuar dhe vlerësuar në mënyrë të argumentuar pretendimet e kërkuarit në padi, ankim dhe rekurs, si në lidhje me respektimin e procedurës, ashtu edhe në lidhje me plotësimin e kriterëve ligjorë për vendosjen e masës së largimit nga shërbimi civil, në respektim të së drejtës së aksesit në gjykatë. Konkretisht, në lidhje me pretendimin kryesor të kërkuarit se ndaj tij janë vendosur dy masa disiplinore për të njëjtin fakt, gjykatat kanë arsyetuar se procedimi i parë disiplinor, në kuadër të të cilit është dhënë në datën 13.04.2012 masa e vërejtjes me paralajmërim për kërkuarin, lidhet me shkakun e kryerjes nga ana e tij të kontrollit pa autorizimin e kryetarit të KLSH-së. Ndërkohë që masa e largimit nga puna e datës 09.05.2012 është dhënë në vijim të vërtetimit nëpërmjet aktit të ekspertimit të datës 24.04.2012 të faktit të falsifikimit të nënshkrimit të kolegut në aktet e kontrollit, e konsideruar si rrethanë rënduese. Për rrjedhojë, Kolegji vlerëson se pretendimi i kërkuarit për cenimin e së drejtës së aksesit të lidhur me standardin e arsytimit të vendimit gjyqësor është haptazi i pabazuar.

25. Në përfundim, Kolegji çmon se ankimi kushtetues individual nuk plotëson kriteret ligjore paraprahe për pranimin e tij për shqyrtim në seancë plenare.

PËR KËTO ARSYE,

Kolegji i Gjykatës Kushtetuese, në bazë të neneve 31 dhe 31/a, pikat 1 dhe 2, shkronja “e”, të ligjit nr. 8577, datë 10.02.2000 “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”, të ndryshuar,

V E N D O S I:

Moskalimin e çështjes për shqyrtim në seancë plenare.